

NÉPLAP

Eltemették Kolarov elvtársat

Sztahánovista és ifjúsági brigádok alakultak a Vagongyárban, a Központi Vezetőség határozata óta

Rákosi Mátyás elvtárs iránymutató beszéde a termelőszövetkezeti csoportok és gépállomások tanácskozásán

Ünnepi hangulatban kezdődött a termelőszövetkezeti csoportok és gépállomások országos tanácskozásának második napja. A tanácskozáson megjelent Rákosi Mátyás elvtárs, az értekezlet díszelnöke is. Sokáig zűg az ütemes taps és hangzik a kiáltás: Eljen Rákosi! Eljen a Párt!

Ma magának Rákosi Mátyásnak mondják el a dolgozó paraszti termelőszövetkezetek sorait, beszámolójuk eredményekéről, a közéleti hibákról, moslani nehézségekről. Tudják, hogy Rákosi Mátyás tovább segíti őket útjukon. Nagy jószáma, a Magyarországi Termelőszövetkezeti Képzőiskola reiszolaiása utáni küldöttek percekig tartó ünnepese közösen Rákosi Mátyás elvtárs miniszterelnöki felhívásának szövegét szövegezték.

— Tisztelt Értekezlet!
— Kedves Elvtársak!
— A termelőszövetkezeti csoportok és gépállomások dolgozóinak ez az első országos tanácskozása, amely nyíltan beszámoló jelleggel bír. Az elvtársak sorban elmondják az elért eredményeket s rámutatnak a hibákra. Ezek a beszámolók azt igazolják, hogy a földműves termelőszövetkezeti mozgalom Magyarországon letette a vizsgát, megálta a hevéét és mély gyökeret eresztett. A reiszolaiak zöme azzal kezdte, hogy rámutatott arra a reingeteg nehézségre, amit az első időkben kellett küzdeniük. Elmondták, hogy milyen bizonytalanul, tetovázva és kezeveve léptek erre az útra, a szövetkezes útra. Es kivétel nélkül azzal fejezték be, hogy az elmúlt esztendő eredményei minden terepen meggyőzték őket arról, hogy helyes útra léptek, hogy ez az egyetlen út, amely kivézetül okot a régi nyomorúságból. Azt is egymásután elmondták a reiszolaiak, hogy szó sem lehet róla, hogy visszatérjenek a megkezdett útról. Az elmúlt esztendő nagy jószáma azt mondotta, hogy csak szonyodva tud visszatérni arra az állapotra, amelyben él, mert az a termelőszövetkezetbe belepet volna. Egy másik elvtársunk azt mondotta, hogy semmi pénzért sem térne vissza a régi, egyéni termelési módoz. Is ez a meggyőződés a tanácskozáson a legkülönbözőbb formában kapott hangot.

Helyes volt az út, amelyre Pártunk vezette a termelőcsoportok tagjait

— Egyszóval ez a tanácskozás azt mutatja, hogy a termelőcsoportok tagjai meggyőződtek róla, hogy helyes volt az út, amelyre Pártunk vezette őket, mint ahogy helyes volt az az út, melyre eljutunk reiszabautunk, a nagy Szovjetunió parasztsága ralepet.

— A termelőszövetkezeti csoportok eredménye annál figyelemreméltóbb, mert az elmúlt esztendő termése csak közepes volt, sőt kukoricában és szarvasgyökérmányban a közepesnél is gyengébb volt. Ennek dacára a termelőszövetkezetek egy esztendő alatt be tudták bizonyítani, nemcsak életképességüket, de fölányukat is. Ma már az ország minden harmadik közegében van termelőszövetkezet s a kétkezők most már az elért eredmények alapján saját szemekkel győződhetnek meg a szövetkezeti termelés fölényéről. A szövetkezetek tomorult parasztsága pedig — mint ahogy az itt elhangzott beszámolók mutatják — már nemcsak az eredmények gazdasági részét látja, hanem reidőben benne a kezemenyvezőnek, az utórónak buszke ontuata, az a tudat, hogy utat mutat a többieknél számára.

Az élmunkások, a munkásújtók lendülete magával kell, hogy ragadja a dolgozó parasztságot is

— A szocializmus az iparban felszabadította a munkásság termelési erőt. Amióta a munka a gyárakban nem tőkés kizsákmányolás, nem kényszerű robot, hanem becsület és dicsőség doka, amióta a munkás tudja, hogy ové az ország, magának dolgozik, olyan teljesítményeket szű, amelyenekre a régi tőkés világban egyáltalán gondolni sem lehetett. Az élmunkások, a munkásújtók lendülete magával ragadta a hadadó értelmiséget és együttes munkájuk eredményezte meg azokat a hatalmas eredményeket, melyeket éppen Sztálin elvtársunk születésnapja alkalmából és azóta is láttunk.

— A szocializmus építése a falun kétsegkivű hasonló jeleiségeket szű. A szövetkezetben dolgozó parasztot most hatja át először az a tudat, hogy végre fedél alá iu-

— A földműves termelőszövetkezeti mozgalom Magyarországon letette a vizsgát, megálta a hevéét és mély gyökeret eresztett. A reiszolaiak zöme azzal kezdte, hogy rámutatott arra a reingeteg nehézségre, amit az első időkben kellett küzdeniük. Elmondták, hogy milyen bizonytalanul, tetovázva és kezeveve léptek erre az útra, a szövetkezes útra. Es kivétel nélkül azzal fejezték be, hogy az elmúlt esztendő eredményei minden terepen meggyőzték őket arról, hogy helyes útra léptek, hogy ez az egyetlen út, amely kivézetül okot a régi nyomorúságból. Azt is egymásután elmondták a reiszolaiak, hogy szó sem lehet róla, hogy visszatérjenek a megkezdett útról. Az elmúlt esztendő nagy jószáma azt mondotta, hogy csak szonyodva tud visszatérni arra az állapotra, amelyben él, mert az a termelőszövetkezetbe belepet volna. Egy másik elvtársunk azt mondotta, hogy semmi pénzért sem térne vissza a régi, egyéni termelési módoz. Is ez a meggyőződés a tanácskozáson a legkülönbözőbb formában kapott hangot.

— A földműves termelőszövetkezeti mozgalom Magyarországon letette a vizsgát, megálta a hevéét és mély gyökeret eresztett. A reiszolaiak zöme azzal kezdte, hogy rámutatott arra a reingeteg nehézségre, amit az első időkben kellett küzdeniük. Elmondták, hogy milyen bizonytalanul, tetovázva és kezeveve léptek erre az útra, a szövetkezes útra. Es kivétel nélkül azzal fejezték be, hogy az elmúlt esztendő eredményei minden terepen meggyőzték őket arról, hogy helyes útra léptek, hogy ez az egyetlen út, amely kivézetül okot a régi nyomorúságból. Azt is egymásután elmondták a reiszolaiak, hogy szó sem lehet róla, hogy visszatérjenek a megkezdett útról. Az elmúlt esztendő nagy jószáma azt mondotta, hogy csak szonyodva tud visszatérni arra az állapotra, amelyben él, mert az a termelőszövetkezetbe belepet volna. Egy másik elvtársunk azt mondotta, hogy semmi pénzért sem térne vissza a régi, egyéni termelési módoz. Is ez a meggyőződés a tanácskozáson a legkülönbözőbb formában kapott hangot.

— Mindnyáján, akik a tanácskozáson részvetszünk, érezzük, hogy a dolgozó parasztsága is az ipari munkásság után kezdi rátérni a szocializmus építésének útjára. Ezzel a falun is feltárunk azok az új erorrások, amelyek az iparban, különösen az utolsó lélesztendőben a szocializmus építését annyira meggyorsították.

— Mindnyáján, akik a tanácskozáson részvetszünk, érezzük, hogy a dolgozó parasztsága is az ipari munkásság után kezdi rátérni a szocializmus építésének útjára. Ezzel a falun is feltárunk azok az új erorrások, amelyek az iparban, különösen az utolsó lélesztendőben a szocializmus építését annyira meggyorsították.

tott; hogy biztonságban dolgozhat, hogy számára végre bezarult a régi világ, mikor sorsa anadó bizonytalanság, örökös reldeges volt. Megszunt az a szornyú idő, amelynek jelszava: aki bírja, marja.
— A szövetkezeti termelőcsoportokban — mint ahogy a reiszolaiak sorra rámutatnak — a szó szoros értelmében... kiv.rut, új letre kell a révi, elnyomott parasztsága. A szövetkezeti tag ézi, hogy minden oldalról segítőkzekek támogatják. Minden oldalról a hóna alá nyúlunk. Segítik társai, segít az állam, segíti mindenekelőtt nagy Pártunk és mind e segítség mögött ott áll a hatalmas Szovjetunió támogatása.
— Ebben a légkörben a parasztsága teremtő erői is felszabadulnak. Két vagy három éve mindenki csak magával törődött, az volt az

elve: kapard kurta, neked is lesz. A termelőcsoportban dolgozó parasztságnak a beállottsága egészen más. Kiszélesedik előtte a láthatár és ugyanúgy, mint az ipari munkás, leismeri a saját sorsa és az ország építése közt az összefüggést és a köcsönntást. Új emorré alakul. Megtanulja a termelésben a nagyvonalúságot. Ahogy az ipari munkás most a gepe mellett tőri a fejét, hogy lehet észszerűbben, jobban, gyorsabban többet termelni, ugyanúgy a legtöbb termelőcsoportban a szocialista paraszt is azon gondoko-

Az egyéni gazdagodás legbiztosabb útja a szövetkezeti vagyon növelése

— A termelőcsoportok tagjai nemcsak közvetlen egyéni hasznukat tartják szem előtt, hanem egyre inkább utat tör nek az a reismérés, hogy az egyéni gazdagodás legbiztosabb útja a szövetkezeti vagyon növelése. Losonczy elvtárs beszámolt arról, hogy a barcsi „Vörös Csillag” termelőcsoportnak milyen jó tapasztalatai voltak a szövetkezeti vagyon növelésében. Konyi József elvtárs emondotta, hogy a termelőszövetkezet csoportjának tagjai kabb rongyosan járnak, de 100.000 forintot pedig a szövetkezet közös vagyonának növekedésére fordították, mert megértették, hogy ez a beletetés nemcsak a nagyon gyümölcsöző lesz számukra.

Az egész ország dolgozó parasztsága előtt: smareies ma mar a termelőszövetkezetek sikerei

— Összegezve, ennek a tanácskozásnak a jelentősége abban áll, hogy az egész ország előtt ismerteti a termelőszövetkezetek sikereit. Semmi kétség, hogy előbb vagy utóbb az egész magyar dolgozó parasztság meggyőződik ennek a termelési módoz helyességéről és követni fogja az útörök, az eső 40—50.000 paraszt család példáját.

— Az eredmények mellett természetesen hibák is akadtak. Legfőbb helyen az elszámolás körül volt a hiba, mert a termelőszövetkezetekben eléinte nem a munkásegységet, hanem a munkanapot vették alapu, es ennek az volt a következménye, hogy aki többet dolgozott, az nem keresett többet. Amikor ezt a kérdést az iparban tárgyaltuk, azt mondtuk, a gépnek is vannak művészei. Most hozzátesszük, nemcsak a gépnek, a földnek is vannak művészei, akik ugyanabból a darabból sokkal többet tudnak elővarázsolni, mint mások. A mi termésállagunk még rendkívül aacsonyak és minden eszközzel serkenteni kell a többtermelést. A Szovjetunióban százzal vannak olyan cukorrepa-termelők, akik hektáronként 500 mázsát termelnek, ami hodanként 290 mázsát jelent, vagy olyan kukoricatermelők, akik egy hodon több, mint 130 mázsa kukoricát aratnak. Ilyen eredményeket mi is el tudunk érni, ha az egyéni teljesítményt — mint az iparban — a termelőszövetkezetekben is megfelelően támogatjuk.

dik, hogyan javíthatja a termelést, hogyan emelheti a mennyiséget és minőséget új növényekkel, új termelési modokkal kísérletezik.

— Az elvtársak hatották Deák Mátyás elvtársunknak, a szentesi termelőcsoport tagjának beszámolóját, aki emondotta, hogy hogyan kísérleteztek a napralgótanyérjával, hogyan jöttek rá a kísérletek folyamán, hogy a napralgótanyérjára, vagy a nemmagguvoja megöröve nagyszerű tehentápiálék. Elmondta, hogyan kísérleteztek ki egyes teheneknél az új takarmányt és hogy kísérleteik eredményeképpen megduplázód-

ga elvtárs aki a reménypusztai termelőszövetkezet tapasztalatai becséit — aláhúzta, hogy a nők bevonása a termelőszövetkezetbe, nagyszerű eredményeket járt. Ugyanezt mutatja a Szovjetunió es a nepi demokráciák tapasztalata is.

Még inkább be kell vonni a nőket a termelőcsoportokba

— Ha arra gondolunk, hogy az öléves terv végrehajtásához félmliao új munkásra van szükség, előre kell mutatni, hogy nemcsak az iparban, de a termelőcsoportokban is namanosan many lesz munkásokban. Ezt a hiányt esosorban a nők bevonásával fogjuk pótolni. Mi mar az Akotmányba beiktatuk a nők egyenjoguságát, de a gyakorlati azt mutatja, hogy meg hova van a végrehajtás körül. Külön szolok a jelenévő nőkhoz, hogy ne engedjenek jogukból es kuzdjek ki a termelési csoportok ban is azt a helyet, ami joggal kijár nekik. Örömmel látjuk, hogy a nők napról napra újabb munkaterüetre nyomulnak be. A napokban olvastam, hogy munkába áll az eső női mozuonyvezetőjelet. Most — gondoltam — meg-ni egy erodtmény, amelyet a nők a terliakkai szemben megostromonak. Elöre el lenet mondan, minél több lesz a nő a termelőcsoportokban,

Kíméletlen harcot a kulakság ellen

— Sok szó esett a kulakszabotásról. Egyik-másik elvtárs helyesen mutatott rá, hogy a kulak turangosan és alatonnan igyekszik a termelőcsoport munkáját aacsni, vagy hatraltatni, de a legévesebb nyit harctól: például a gyujtogatástól sem riad vissza. Az elcseszé keze a falun legtöbbszór a kulakok útján érvényesul. Ezek a kulakok és kupecek be tudnak jutni az állatokat felvásárló Nemzeti Vállalatokba, előnyben részesítik a vásárlásnál a kulakot, a legkülönbözőbb módon zakatják a dolgozó parasztot. A magtermesztésnél mindent megtesznek, hogy rossz hírbé hozzák a szerződéses magtermelést. A kulakok terjesztik a nyugtalanító álhireket, okássáit alá a termelőcsoportokat, s mint legutóbb a Szegec-alsótanyai példa mutatja, a nyit gyilkossá-

dott a tejhozam. Bolgár Sándor elvtárs az eleki termelőcsoportból emondotta, hogy nemcsak 18 hold gyapotot vetnek, de kikísérletezik a gyapot védnövényét is, mely megvédi az északi szeektől. Azt is emondotta, hogy az eddigi 12 félé növény helyett az idén 30 félé akarnak termelni, egyrészt kísérletekkel, Hasonló újítás és kísérlet folyik száz, meg száz mas termelőcsoportban is, például az azokkal az újításokkal és kísérletekkel, melyeket a szocializmust építő munkásság a gyárakban folytat.

ga elvtárs aki a reménypusztai termelőszövetkezet tapasztalatai becséit — aláhúzta, hogy a nők bevonása a termelőszövetkezetbe, nagyszerű eredményeket járt. Ugyanezt mutatja a Szovjetunió es a nepi demokráciák tapasztalata is.

minél nagyobb lesz a szerepük, annál erőtejesebbek lesznek a csoportok es veuk együtt erősödik a demokrácia.

— Az újúságnak nincs megfelelő szerepe a termelőcsoportokban. Ezen is gyorsan változtam kell. Az elvtársunk a saját érdekükben cselekszenek, ha a falu szocialista építésében a lehető legnagyobb részt juttatják az újúságnak.

— A termelőcsoportok sikerei annyira átlütöek, hogy az ott dolgozó elvtársak mai tejesen nyeregben érzik magukat es e miatt bebecsülik az edlenseget es az elötük álló nehézségeket. A sikerek ketsegkivű nagyok, de amit elertünk, az meg csak a kezdet kezdete. Elöre meg lehet mondan, na elbizzuk magunkat, ha pihenni akarunk az eddigi babérainkon, akkor az ellenség újra összeszedi magát, es torkunknak ugrik.

goktól sem riadnak vissza.

— Ezért bármilyen nagyok is a sikereink es bármennyire kézzelfogható is az eredmény, ne bizzuk el magunkat, ne ernyeujunk el, hanem tejlcsszuk tovább a szövetkezeteket. Az első esztendő mindenki számára bebizonyította, hogy a szövetkezeti termelés fölényben van az egyéni, kisüzemi termelés felett, hogy a szövetkezet terméseredményei minden terepen magasabbak. Minél jobbak lesznek a jövőben a szövetkezeti eredmények, annál kevesebb lesz az ellenállás, a kételkedők annál jobban fognak csatlakozni hozzá. A termelőszövetkezet működését még hosszú ideig árgusszemekkel fogják nézni a kivüállók es igyekeznek a kákán is csomót keresni. Elég egy hold kukorica föld, melyet a szövetkezet nem kapát

meg elég jól, és emiatt felveri a gaz, hogy a kulákok az egész megyében hírt vigyék. Egy szövetkezeti elnök, aki hűtlenül kezelte a szövetkezet javait és mellékesen a saját zsebére is dolgozik, egy egész járásban rossz hírbé hozza.

Fejlesszék elméleti tudásukat a termelőcsoportok tagjai

Ne sajnáljuk a jó termelőszövetkezeti tagok iskoláztatását, mert bősáson megtérül az a fáradság és kiadás, amit az iskolára költünk. Már most meg lehet állapítani, hogy egy-két esztendőn belül a termelőszövetkezetek fejlődésének egyik gátolója a jó vezető hiánya lehet. Itt már szótvetette az eleki szövetkezet képviselője, hogy az ő területük már elérte az 1200 holdat és el is határozta, hogy nem mennek az 1500 hold fölé, mert nincs biztosítva a jó vezetés. Ilyen kérdés hamarosan másutt is fel fog merülni, mert hiszen vannak olyan községeink, ahol a földterület zöme már a termelőszövetkezet kezén van. Ne sajnálják tehát az iskoláztatást és a káderek kinevelésére fordított áldozatot.

Ezen a tanácskozáson jelen vannak a gépállomások dolgozóinak képviselői is. Ők is, mint a termelőcsoportok, sorozatos sikerekről számolnak be. A falu dolgozó népe munkájuk nyomán egyre jobban megérti, hogy a gép

A gépállomásoknak még fokozottabban kell vigyázni a munka minőségére

Kiderült, hogy az egész híradó területen rossz szántáson alapult, de a kulákoknak sikerült az egész megyében a hírt elterjeszteni.

Rendkívül biztató jelenség a szövetkezeteké, hogy igyekeznek minél hamarabb a saját lábukra állani és minél kevesebbet igénybevenni az állami támogatást. Az egyik felszólaló azt mondta: Nem akarunk örökké a kormányra támaszkodni. A kormány természetesen szívesen támogatja a termelőszövetkezeti csoportokat, de helyes az a gondolat, hogy az a csoport lesz erős, amely elsősorban a saját erejéért akar támaszkodni. Mi örömmel látjuk az összelet, amikor az elszámolásokra kerül sor a termelőcsoportokban, hogy első dolguk volt a lehető legnagyobb mértékben visszafizetni az államnak azokat a költségeket, amelyeket kaptak. Ez azt mutatja, hogy ezen a téren is helyes útra léptek.

A kormány a jövőben is támogatja a termelőcsoportokat és gépállomásokat

Mit hoz a jövő? Nem szükséges külön aláhúzni, hogy mi teljes erővel a jövőben is támogatni fogjuk ezt az egészséges és fejlődő mozgalmat. Támogatni fogjuk minden módon és elsősorban gépekkel. Az elvtársak tudják, hogy tavaly decemberben már 339 traktor gyártottunk és az ötéves terv utolsó esztendőjében 6800 traktor kívánunk a falu szocialista építésének rendelkezésére bocsátani.

Hogy tapasztalatainkat öregbíthessük, az idén újra megkérjük a szovjet kormányt, hogy engedjen tanulmányútra új parasztdelegációt, mely legalább 200 dolgozó parasztból álljon, hogy a szovjet szocialista földművelés legújabb vívmányaival közvetlenül is megismerkedhessünk. Az idén meg fogjuk kezdeni a szomszéd népi demokráciákba való látogatást, mert ott is rengeteget lehet tanulni. Nagy súlyt fogunk helyezni a tapasztalatcserére bent az országban is. Egyszóval az elvtársak legyenek meggyőződve, hogy teljes erővel tovább támogatjuk a szövetkezeti mozgalmat. Az első esztendő eredményei napról napra világosabban bizonyították, hogy jó utat mutatott Pártunk, amikor dolgozó parasztságunkat a szövetkezeti termelési aján-

latok szövetkezési gondolatát. Minden egyes szövetkezeti tagunk tekintse magát a jobb jövő előőrseinek, úttörőjének, aki az egész magyar dolgozó parasztság számára mutatja a példát és a jobb jövőt.

egyre alaposabban és eredményesebben készíti elő a földet, mint a nem gépi munka. A gépállomásokon is megvannak azok a hibák, amelyeket a termelőcsoportoknál megállapítottunk, hogy nálunk is kevés a nő. A statisztika azt mutatja, hogy a gépállomások dolgozóinak csak 5 százaléka a nő, ami persze édeskevés. Ezen annál is inkább gyorsan változtatni kell, mert a nők akár mint gépállomások egyéb munkásai, a tapasztalat szerint nagyszerűen megállják a helyüket. Hozzátehetem, hogy ez a Szovjetunióban is így van. A gépállomásokon valamivel több az ifjúmunkás, mint a termelőcsoportokban, de azért még mindig nincs meg az a szerepük, amely nekik kijár. Több nő és több ifjúmunkást kell a gépállomásokba bevonnunk. A gépállomásoknak még fokozottabban kell vigyázni a munka minőségére. Az egyik megyében, ahol el volt terjedve, hogy a gépállomások rosszul szántanak, kivizsgáltuk az esetet.

Ezt nemcsak a szegény-parasztság ismeri fel, de egyre inkább felismeri a középparasztság is és ennek a felismerésnek hatása alatt egyre növekvő számban lép be a termelőszövetkezetekbe. Semmi kétség, ha jól dolgozunk, ha nem bizzuk el magunk-

kat, ha babérainkon nem pihenünk meg, akkor fokozatosan saját meggyőződéstől vezetve, saját tapasztalatai alapján az egész dolgozó parasztság erre az útra tér.

A termelőcsoportok és gépállomások nagyszerű fejlődéséről számoltak be a küldöttek

Losonczy Pál, a barcsi „Vörös Csillag” küldötte elmondotta problémáit.

Csoportunk 1948 őszén 45 kat. hold kishaszonbérleti földön alakult — mondotta — hat újgazda és két nincstelen paraszt taggal. Az újgazdák saját földjeiket akkor még nem vitték be a csoportba. A tél folyamán megtárgyaltuk az őszi nehézségeket és rávilágítottunk a hibákra. Az újgazda tagok saját földjeiket is bevitték és bevitték igazonvó állataikat is.

Az elején csak a családfelelősök voltak a csoport tagjai és ez oda vezetett, hogy a nőknek, akik ott dolgoztak a termelőcsoportban, nem volt joguk beszélni a csoport kérdéseibe. Mi felismertük ezt a hiányosságot és a nőket felvettük tagoknak. Igyekeztünk a „munkaegységkönyv” szerint mérni a munkát, eleinte felvetődtek olyan nézetek, hogy „minek az a sok firkálás: egyformán dolgozunk és a végén egyformán eozsujuk a jövedelmét”. A csoport józanabb, öntudatosabb tagjai azonban megértették, hogy ez heytelen volna.

A felvételi terv alapján már az őszi folyamán mindenki előre tudta, milyen növényféléseket kell vetnie, hogy melyik munkacsapatnak, mit kell termelnie. A termelési tervvel egyidőben elkészítettük a jutalmazási tervet is. Ha a terven felül termelnek tagjaink, akkor jutalmazzuk őket.

Mi ott lakunk közvetlenül a jugoszláv határ szélén. A jugoszláv nép mindig szokott enckel-

Alig hangzik el az utolsó mondat Rákosi Mátyás beszédéből, a tanácskozás résztvevői helyükre felugorva, dühöngő tapsviharral és „éljen a Párt!”, „éljen Rákosi” kiáltással ünneplik a magyar nép

nagy vezetőjét. Mintegy fogadalmat tesznek, hogy útmutatásait követve, a termelőszövetkezeti csoport mozgalom, mezőgazdasági szocialista útján tovább haladnak előre.

ni, ma már nem hallani éneket. Ez azt, hogy a mi Pártunk Rákosi annak a jele, hogy bántja őket az a rendszer, ami ott van. Mi akik ezt látjuk, igenis építeni akarjuk a szocializmust, mert látjuk a

Józsa István a hajdúnánási gépállomás, Szaniszló János a nádudvari „Petőfi” TSZCS nevében szólalt fel

Józsa István a hajdúnánási gépállomás dolgozóinak nevében a tanulási kérdéséhez szökött hozzá. A gépállomás dolgozóit tisztában vannak azzal, hogy csak abban az esetben tudják a dolgozó parasztságot munkájában és a kulákok elleni harcban hathatósan segíteni, ha állandóan fokozzák politikai és szakmai képzettségüket. A körzetükhöz tartozó hét termelőszövetkezeti csoport részére minden héten szemináriumot tartanak. Ök maguk a hét egyik napján 3 órán át politikai oktatásban, másik napon pedig műszaki oktatásban részesülnek. A dolgozó parasztlak számára 15 olvasókört vezetnek és egy „Szabad Föld Téli Esték” sorozatot szerveztek, amelyek előadói a gépállomás dolgozói.

Ezután Józsa István rámutatott arra, hogy az ötéves terv során a dolgozó parasztság számára egyre több gép áll rendelkezésre, a gépekhez pedig mind több dolgozó parasztság soraiból kikérült szakemberekre van szükség.

Beszélt arról, hogyan próbálták a kulákok megakadályozni a gép-

állomás munkáját azzal, hogy egy szerűen nem jelentkezték a csoport részére. A kulákok mesterkedésait leépítették és a népi szervek kényeszerítették őket a munka elvégzésére.

A gépállomás jól megszervezte a munkát, így sikerült a vetést a határidő előtt befejezni. A mélyszántási szerződésüköt a gépállomás elsősorban a pártbizottsággal beszélt meg a munkát, majd a tömegszervezetek segítségével sikeresen bonyolította le a szerződéseket.

Belejezésül elmondta, hogy a tavaszi munkák idejére már most jól meg kell szervezni a brigádokat, munkacsapatokat, hogy a gépállomás a múlt évihez hasonló jó eredményeket érjen el.

Utána Szaniszló János, a nádudvari „Petőfi” termelőszövetkezeti csoport küldötte volt a következő felszólaló. A nádudvari Petőfi csoport 1948 őszén földművelőszövetkezetként indult.

Eleinte hiba volt a munka menetében — mondotta — Hamarosan rájöttek arra, hogy a munkamódszereket meg kell változtatni. Az új szervezeti forma kialakításában nagy segítségre van a csoport dolgozóinak a termelőszövetkezeti csoportok szervezeti szabályzata. Megszilárdultak a munkacsapatok és egyre jobban érvényesül az egyéni felelősség elve. A feladatokat jól megoldani csak úgy lehet, ha a csoport nagy súlyt helyez a pártépítésre és a legjobb dolgozókat tagjelöltnek javasolják.

Ezután a tervezett építkezésekről beszélt Szaniszló János. Az újonnan tagosított területeken az épületeket ki kell javítani. A nagyüzemi gazdálkodáshoz tartozik az állattartás. Az egyre szaporodó állatállomány részére biztosítani kell a megfelelő istálló épületeket, az állatok számára pedig a takarmányszükségletet. A csoportban baromfi-tenyésztést is létesítenek. Ez is lehetővé teszi a csoport asz-szonyainak a bevonását a termelő munkába. Az üzemek szerint megszervezett munkacsapatok és brigádok versenye biztosítja, hogy a tervezett munkát jól végzik: többet, jobbat és olcsóbban termelnek.

A pártszervezet jelenlőségéről

Molnár Zoltán elvtárs, az MDP somogyi elvtárs, hogy Somogy megyében is szépen fejlődik a termelőszövetkezeti mozgalom. Az elmúlt esztendőben 18-ról 80 főre emelkedett a termelőszövetkezeti csoportok száma. Az új csoportok megalakulásában nagy szerepe volt a régi, még 1948 végén alakult termelőszövetkezeti csoportok példájának. Nagy szerepe volt a személyes meggyőződésnek, annak, hogy nagyon sokan látogatták meg szervezeten, csoportokban a régi, jól működő termelőszövetkezeti csoportokat.

A pártszervezet felvilágosító munkája is nagy szerepet játszott ebben, valamint a Szovjetunióban járt parasztküldöttség somogyi elvtársainak beszámolója, amelyekre sokszor több faluból is száznál sereglettek össze az emberek.

Kiemelte a pártszervezet jelenlőségét a termelőszövetkezeti csoportok munkájában. A pártszervezetek, ahol megalakultak, óriási lendületet adtak a csoportok fejlődésének.

A tanácskozás folytatását ezután szerdára halasztották. G. L.

Az élet kalandos története

AZ ELSŐ GERINCESEK KIMÁSZNAK A VIZBŐL

16.

A devon-korszakban nagy tavak keletkeztek a szárazföldön, állapították meg a tudósok, akik a földtörténetével foglalkoznak. Azonban ez a megállapítás bár helytálló, még sem fedi a tényeket. Úgy kell módosítanunk, hogy a földtörténeti őskorban és ókorban mindig nagy tavak keletkeztek a lefolyó édesvizekből, mert a lehordott roppant tömegű törmelék elrekesztette a folyók lefolyását. Ezekben a tavakban azonban csak a devon-korszakban tűnnek fel az élet maradványai. Természetesen éppen ezért jóval többet tudunk a devon-kori tavakról, mint az előbbiekről. Szükséges volt egy pár szóval ezekről a tavakkal is foglalkoznunk, mert ezekben a tavakban alakult ki az állati élet egy újabb formája, a szárazföldi állat.

Az előtörő és a szárazföldet meghódító növények nyomában az állati élet is a partokra és az óriási lagunák felé törekedett. A halak fejlődésük során szakítottak a tengerrel és az édesvizekhez alkalmazkodtak. Világos, hogy a mocsarakban, a folyókban sokkal gazdagabb növényi élet fejlődött ki, mint a gyorsan mélyülő tengerben, ahol csak egy pár méternyi tér állott az izszipa gyökerező növények rendelkezésére. A parti mocsarakban valóban igen gazdag növényi élet fejlődött ki és ahogy a növények egyre jobban eltávoloztak a tengertől, úgy nyomukban mindenütt kifejlődött az állati élet is. Később a növények kiléptek a szárazföldre és ezzel lehetővé vált, hogy az állatok is nyomukba szeződiének.

Azonban az állatok előtt is súlyos problémák merültek fel, amelyeket meg kellett oldaniuk, hogy a szárazföldön is megélhessenek.

A legelső feladat, amelyet meg kellett oldaniuk, a lélegzés kérdése volt. Tudjuk nagyon jól, hogy a legtöbb hal igen rövid idő alatt elpusztul a levegőn, a mi vidékünkön a levegőt legjobban bíró halak is legfeljebb egy pár órát élnek meg víz nélkül. Ilyen a ponty vagy a compó. Bár a halaknak is szükségük van levegőre, mégsem tudnak megélni víz nélkül. Ezenkívül a szárazföldön különleges végtagokra is szükség van, hogy helyet tudjanak változtatni, mert a szárazföldön egyetlen helyen álló állat sem élhet meg, mint a tengerben, hiszen nincs vízár, amely a táplálékot hozzájuk szállítaná. A halak teste nagyszerű szolgálatot tesz a vízben, azonban teljesen alkalmatlan a szárazföldi közlekedésre. Tehát a lélegzésen kívül meg kellett oldaniuk az első szárazföldi állatoknak a helyváltoztatás kérdését, vagyis közlekedésre megfelelő végtagokat is ki kellett fejleszteniük. Végül a szaporodás más módjére is át kellett, hogy térjenek, mert a halak petéje és teje a tengerben roppant pazarlás mellett ugyan, de egyesülnek és megfelelnek feladatuknak, a szárazföldön azonban a szaporodás e módjának megtartása mellett gyors pusztulás várt volna a lerakott petékre vagy tejre, hiszen csaknem azonnal kiszáradtak volna. Végül is természetesen a szárazföldi állatoknak alkalmazkodniuk kellett

még a szárazföldi táplálkozáshoz is.

Ezeket a feladatokat az állatok a devon-korszak több mint ötvenmillió éve alatt oldották meg. Eddig még nem kerültek elő a kőzetekből az átmeneti kapcsolatok vagy láncszemek, amelyek megvilágítanák, hogy miképpen alakultak át az akkori halak uszonyai lábakká, de nem kétséges, hogy a jövőben, amikor a természettudományos érdeklődés nem fog korlátozódni egy pár kiváltságos tudósrá, akiket még emellett a re-akció is teljes erejével elnyom, igen rövid idő alatt meg fogjuk találni a régi vörös homokkő rétegei között a végtagok kifejlődésének bizonyítékait is. Ez a homokkő roppant területeket borít be még napjainkban is és néhol bizony eléri a 9000 méternyi vastagságot. A régi vörös homokkővet megtaláljuk a világ minden részén. Az afrikai nubiai homokkő csakúgy a devon-korszakban képződött, mint a kanadai vagy éppen a közép-európai, ahol szintén többszáz méter vastagságú régi vörös homokkő rétegeket találunk. Ezek a roppant kőzetek a devonban keletkeztek, a szilur-korszak végén képződött óriási hegyláncok lehordásából. Természetesen a vizek hordták le a hegyleteket ezeket a rétegeket és éppen ezért bizonyos, hogy a lehordásnál nemcsak roppant nagy folyók voltak, hanem egyúttal rengeteg nagy tavak is alakultak, amelyek hol kiszáradtak, hol pedig megtelek vízzel. Így visszatérünk a devon-kori tavakhoz, ahol mint mondtuk az élet újabb fejlődési fokot ért el.

Az új „200-as” brigád túteljesíti a sztálini műszak eredményeit

**Ifjúsági és sztáhanovista brigádok alakultak a Vagongyárban
a Központi Vezetőség határozata óta**

Pártunk Központi Vezetőségének határozata lerögzíti azokat az eredményeket, amelyek a Sztálini Műszak és az azt megelőző munkaverseny folyamán dolgozóink kezdeményezésére születtek. A határozat megjelöli azokat a módokat is, amelyekkel ezeket az eredményeket megszilárdíthatjuk és továbbfejlesztjük.

A debreceni Vagongyárban a dolgozók élénk érdeklődéssel foglalkoztak a határozattal, aminek már az első napon látható eredményei mutatkoztak.

A Sztálini Műszak idején a Vagongyár dolgozói hatalmas sikereket értek el. Ezeket az eredményeket azonban nem sikerült minden területen állandósítani. Ott azonban, ahol a munka jobb megszervezésével, újításokkal érték el a Sztálini Műszak kimagasló eredményeit, sikerült ezeket az eredményeket megtartani. Ezen a vonalon kell elindulni a Központi Vezetőség határozatának végrehajtásában.

A másfél hónappal ezelőtti létesült komplex-brigád igen szép eredményt ért el a munka jobb megszervezése terén a kazánműhelyben, mozdonyszelvényekben, az esztergámműhelyben. Most a kocsiosztály szűk keresztmetszetének megszüntetésére

fizikai és műszaki értelmiségi dolgozókból komplex-brigád alakul. Fontos feladata a komplex-brigádnak a további felbontása is.

Ezzel sikerül majd a szűk keresztmetszetet megszüntetni és a Sztálini Műszak eredményeit megszilárdítani.

A határozat értelmében már az első napon

a nagy brigádokat kis brigádokká alakították,

ezzel jelentős mértékben növelték az egyéni felelősség tudatát. Az egyes brigádok feladatait a tervfelbontás alapján leviszik a munkapadig, így az egyéni verseny kifejlődését elősegítik.

A kocsiosztályon új ifjúsági SZIT-brigád alakult. Zelenka András brigádjá. Egyik legfontosabb feladatának tekinti az anyagmegtakarítást és a szakmai továbbképzést.

A 13 ifjúsági brigád közül a „Szabadság” brigád állandóan 130-200 százalékkal teljesíti normáját.

Sztáhanovistákból álló új brigád

alakult a tengelyeszerterga műhelyben. A brigád tagjai vállalták, hogy

valamennyien állandóan 200 és 300 százalékkal teljesítik normájukat.

Többszörös újítással eddig is elérték azt, hogy tovább tudták vinni a Sztálini Műszak eredményeit. Erdei Zoltán, a brigád vezetője 359 százalékot ért el carussel esztergályozásnál. Örmel vették tudomásul a brigád tagjai a Központi Vezetőség határozatát, mert most már tudják, mennyit kell ahhoz teljesíteniük, hogy méltó legyenek a sztáhanovista kitüntető címre.

Legutóbbi újításukkal, vízszintes és függőleges egyidejű esztergályozással,

két munkafolyamat egyezésével több mint 100 százalékkal haladták túl a Sztálini Műszak eredményeit.

Azon gondolkoznak, hogy újításokkal hogyan segíthetnek az üzem többi dolgozóinak.

Biztosak vagyunk benne, hogy kezdeményezésüket az üzem többi dolgozó is követni

fogják és több 200-as brigád is alakul az üzemben — mondja Erdei Zoltán elvtárs.

Már az első napokban is megmutatkoztak a Pártvezetés határozatának eredményei a Vagongyárban. A határozat iránymutatása újabb sikerek kiinduló pontja lesz s ezzel a Vagongyár dolgozói meggyorsítják öt éves tervünk megvalósítását.

Eltemették Kolarov elvtársat

A szófiai népi tanács Kolarov elvtárs emlékére rendkívüli ülést tartott. P. S. o. v. a városi népi tanács elnöke méltatta Kolarov elvtárs munkásságát. Szólov nov javaslatára a tanács felhívta Szófia lakosságát, hogy tomörjön a nagy lobogó alá, amely alatt Dimitrov és Kolarov harcolt a bogár nép boldogságáért. A tanács testületileg elhatározta a nemzetgyűlés épületébe és koszorút helyeztet el Kolarov ravatán.

Kolarov halála alkalmából többek között részvétlívratot küldött még az Ukrán Kommunista (bolsevik) Párt Központi Bizott-

sága, Szovjet Ukrajna minisztertanácsa, a Román Munkáspárt Központi Bizottsága nevében Gheorghiu Dej elvtárs, továbbá Groza román miniszterelnök és Ana Pauker elvtársnő, küngymiszter, az Egyesült Államok Kommunista Pártjának Országos Bizottsága, stb., stb. A Csehszlovákiában tartozkodó jugoszláv területi emigránsok részvétlívratukban közlik, hogy Jugoszlávia népei soha sem feledkeznek meg Kolarovról, a jugoszláv dolgozók nagy barátjáról, aki komoly merlemben járult hozzá az áruo tókik letelezéséhez.

A „Szovjet Kultúra Nőnapja” keretében mutatják be a „Sztálingrádi csata” minosok részét

A film diszbenusa ója február 11-én este 8 órakor lesz a Vig-moziban

A „Sztálingrádi csata” a val ért véget. A sztálingrádi szovjet hősművészet legkimagaslóbb alkotása. A világtörténelem legnagyobb jelentőségű csatáját eleveníti meg. Ezzel a csatával kezdődött meg a győzelmek sorozata, amely a német fasizmus teljes vereségével és a népek felszabadításá-

val ért véget. A sztálingrádi hősöknek, az emberiség legnagyobb jötevőinek, állít örök emléket ez a film. Debrecen dolgozói nagy várakozással készülnek a film megnézésére, amely a „Sztálingrádi csata” című hatalmas filmaikolás második, befejező része lesz.

Távollétében 15 évi fegyházra ítélte a népbíróság a háborús bűnös Csilléry Andrást

Szardán tárgyalta a debreceni népbíróság a hazaáruló dr. Csilléry András nyugalmazott miniszter, volt debreceni egyetemi tanár, orvosprofesszor háborús uszító népellenes bűnügyét.

Csilléry a Horthy-rendszerben a fasiszta megmozdulások szervezője és vezetője volt. A felszabadulás előtti hónapokban ő szállította ki nyugatra az egyetem vegytani kísérleti berendezéseit, műszereket és egyéb kórházi felszereléseket. A Horthy ellenforradalmi idők vetették fel Csilléryt, aki a fogorvos és kalandor Friedrich István kormányában miniszter, majd az „Ébredő Magyarok Egyesületének” elnöke lett, ő követelte az egyetemeken a numerus

clausus, majd a numerus nullus bevezetését. Az orvosoknál MONE-einök volt, állandóan lázító, izgató beszédek tartott, dicsőítette a német „csodahegyvereket”. A kórházi felszerelések nyugatra való szállítása után Csilléry nyugaton maradt, félt a felszabadulás után a reája váró következményektől. Még a mai napig sem tért vissza, így a vádlott Csilléry távollétében folyt le a főtárgyalás a debreceni népbíróságon. Dr. Kovács Ferenc debreceni orvoskari professzor, dr. Palkovics Pál tanuk bebizonyították Csilléry bűnét.

A debreceni népbíróság a népellenes háborús bűnös Csilléry Andrást 15 évi fegyházra és vagyonának teljes elkobzására ítélte el.

Franciaország minden részéből békekaravánok érkeztek a szerdai párisi háborúellenes napra

Franciaországban országsszerte nagyszabású előkészületek folynak a szerdai háborúellenes napra. Párisban az ország minden részéből érkeznek békekaravánok, a Vietnamban esett francia katonák édesanyjai és özvegyei. Az asszonyok küldetésben keresték le a miniszterelnököt és követelték a vietnami háború azonnali beszüntetését és az expedíciós hadsereg visszahívását. Mind Párisban, mind a vidéken a dolgozók munkabeszüntetésekkel támogatják az

anyák akcióját. A háborúelleni tiltakozás napját a párisi teli Sportpáratában rendezendő nagyvívó tömeggyűlés zárja majd be.

A nagy előkészületekkel párhuzamosan lankadatlan erővel folyik az atomfegyver betiltására indított országos békehadjárati is. A francia dokkmunkások, tengerészek, vasutasok és vasmunkások egyre erősebb háborúellenes akciói vaóságos pánikot keltenek a francia nagypolgári körökben.

Új nagy győzelmek

Elég egy hónap, elég egy hét és máris olyannyira összegyűlnek a Szovjetunió vezetői, békéért, szabadságért, kommunizmusért küzdők táborának az eredményei, hogy vastag könyvet lehetne teleírni velük. Fokozódó szabadságküzdelmek a gyarmatokon, forradalmi sztrájkok és tüntetések a gyarmati országokban, újabb és újabb politikai és gazdasági győzelmek a Szovjetunióban és a többi szabad országban: ez az áttekinthető képe egyetlen hét eseménynek is, ezek az eredmények világítják, egyengetik a szocializmus, a kommunizmus világgraszoló győzelmének útját, ezeknek az eredményeknek a gyarapodása, ki szélesedése viszik előre a dolgozó nép ügyét szerte a világon.

Eredményeink kútforrása a dicsőséges Nagy Októberi Forradalom tüzeiben született Szovjetunió.

A Szovjetunió gazdasági eredményei,

amelyeknek 1949-es adatait most hozta nyilvánosságra a szovjet statisztikai hivatal, lenyugózó erejűek. Bátorítást, biztatást adnak a hasonló úton járó és ezt az utat próbálgató népeknek és páni félelmet keltenek az imperialisták körében, akiknek lába alól napról napra jobban csúszik ki a dolgozók kirablásának talaja.

Mi történt a Szovjetunióban 1949-ben? A kapitalista országok féltelmeseen terjedő válságának évében, csupán 1949-ben húsz százalékkal emelkedett a Szovjetunió iparának termelése és ezzel 53 százalékkal multa felül a háborúelőtti — tehát az 1941. évi — termelést.

Kapitalista ábránd maradt az a sötét vágyálom, hogy a Szovjetunió nem tudja kiheverni a háború-okozta sebeket, hogy évekig, talán évtizedekig romok állnak Moszkva, Leningrád, Sztálingrád utcáin, hogy onnadékok maradnak a bányák, romhalmazok a gyárak, értéketlen ócskavasak a gépek. Rosszul számított, aki erre spórolt. A szocialista iparosítás — amely az első Sztálini Öt éves Tervben öltött országos méreteket — egy pillanatra sem állt meg. A fasiszta barbarizmus maradványai, a romok eltűntek már az utcákról régen, a termelés tovább folyik — hogy mennyire, mutatja a fenti számadat az ipar eredményeiről. Háromszáz fajta új, magas termelékenységű gép segítette a munkaverseny hőseit, a szovjet dolgozókat eredményeik elérésében, ismét további nehéz munkafolyamatokat képesítettek, hogy a munkásnak könnyebb legyen a dolga, hogy élete tovább javuljon, még szebb, még vidámabb legyen. Ezek a gépek mind-mind a szovjet nehéz- és gépipar termékei, nem szorul a világ élenjáró állama semilyen térer a kapitalisták férc-készítményeire.

Mezőgazdasági gépeket is gyártottak, újakat, nagy mennyiségben, pedig sehol a földön nem segített eddig sem annyit a gép, mint éppen a Szovjetunió paraszt-ságának. 150.000 traktor, 29.000 kombajn és egy sereg más gép hirdeti, hogy az öt éves terv új győzelmeiket arat a mezőgazdaság képesítésében is. Így már érthető, hogy a gabonatermelés mennyisége is már 1949-ben majdnem elérte a jóval magasabb, 1950-re megállapított színvonalat.

Több élelmet adnak a földek, több ruhát, lábbelit a gyárak — mindent-mindent a szovjet nép számára. És a szovjet nép egyre többet is vásárol belőlük — ezt a már másodikban végrehajtott árszállítás is elősegítette. Egy-ötöd részével több árut adtak el tavaly a Szovjetunióban, mint két éve. Pedig több munkás dolgozik, mint a háború előtt és több, mint tavaly. Nincs munkanélküliség. A gazdasági javak mellett kulturális juttatást is kapnak a dolgozók. 30 millió ifjú tanul az iskolákban, másfél-szer annyi a kutatóintézetek száma, mint a háború előtt.

és még így is többet keresnek a dolgozók, 12 százalékkal többet, mint 1948-ban, 24 százalékkal többet, mint 1940-ben.

Csak egy pillantást kell vetni a térkép tulsó felére, az „amerikai mennyországba” és a külföldre exportált „jólétre”. Ha ellenkezőjére fordítjuk a Szovjetunió eredményeit, csaknem szóról-szóra egyeznek

a kapitalista világ

„eredményeivel”. A Szovjetunióban egy év alatt húsz százalékkal emelkedett, az egyesült Államokban 22 százalékkal csökkent az ipar termelése. Ez októberi adat és a kapitalisták szívesen elfogadják mai állapotukat. November, december, január azonban újabb „eredményeket” hozott számukra: további 15 százalék körül termelésnövekedést. Emelje, persze, pármillió munkanélkülit is (számuk egyetlen év alatt több, mint másfélszeresre, 64 százalékkal emelkedett) ezek amerikai hivatalos adatok, az amerikai hatóságok közleményei, amelyeknek „igazmondása” világszerte közzismert.

Vagy nézzük Olaszországot, ahol a dolgozók elkeveredése tüntetésekre, sztrájkokra vezet? Válságot kapott Olaszország is, nem segélyt marsnaléktól. Katasztrofálisan visszaesett a termelés, csökkentett létszámmal dolgoznak a világhírű olasz gyárak, a munkások harmadát bocsátották el az Alfa Romeo autógyárból, felelt a Fraschini-műveket, kilenczetedet a repülőgépiparból.

Csoda-e, ha ilyen körülmények között éheznek a munkás? Csoda-e, ha a munkások háromnegyed része nem keresi meg a létminimumot jelentő havi hatvan ezer lírát?

Mit ad a reakciós, Amerika-bérenc olasz kormány a dolgozóknak? Kivándorlasi lehetőséget. Esetleg gyilkos ömögöyöt, ha kényeret merészelnék kérni, vagy ha évezredek jussukhoz, a földbirtokosok és papok által bitorolt földhöz mernek nyúlni. Az olasz munkás, az olasz paraszt nem hátrál meg. A szabadság szele jár Itália mezején éppúgy, mint a

Távo ke eien,

ahol egy 475 milliós nép Kína Októberét éli. A Kuomintang szárazföldi főereje megsemmisült a néphadsereg csapásai alatt, Tibet kivételével felszabadult csaknem az egész kínai szárazföld. Minden kínai azzal járult hozzá a győzelemhez, amivel tudott. Ki fegyvert fogott a kezébe, ki többet termelt a gyárban, mások pedig utakat világítottak éjszakán idején a felvonuló néphadsereg számára, szalmát és füvetek szórtak az elázott utakra, hogy a népi hadsereg minél előbb elérje a végső győzelmet.

Nincs messze a győzelem. Ez bizonyítja Bevin úrnak, a megvert imperialista levele arról, hogy Anglia „hajlandó” diplomáciai kapcsolatot létesíteni a népi Kínával. Angliában, persze, ritkán tudja a jobbkez, hogy mit csinál a bal, nem tudja az ENSZ-küldött, hogy mit csinál a külügyminiszter, így az Egyesült Államokkal és Amerika többi csatlósával együtt kőrömszakadtig védik Csang-Kai-Sek lehetetlen pozícióját az Egyesült Nemzetekben, a Biztonsági Tanácsban. A Kuomintang képviselőjéről mondta Malik elvtárs, hogy „a Biztonsági Tanácsban felelőtlen, senkit sem képviselő magánszemély, a szétvert reakciós Kuomintang-klikk ügynöke van jelen”.

Akár jelen van, akár nincs, 475 millió ember felszabadulását nem lehet letagadni, és azt sem, hogy a kínai példa nyomán pattog-hajlik, szakad az imperializmus vén, rozsdás láncá más országokban: Vietnamban, Indonéziában, Sziámban, a Fülöp-szigeteken, Malajziában, Iránban és Burmában is: napjainkban minden út a kommunizmus felé vezet. K. S.

Megtörtént a fordulat Kabán

a szerződéses termelésben

A dobszó véget ért. A kisbíró a községi előjárásnak azt a felhívását olvasta fel, melyben az áll, hogy kössenek a dolgozó parasz-
tok termelési szerződést.

Aig egy héttel ezeőtt is így volt. Akkor Nagy Imre, egy volt urasági tulajnyal, gazdatiszt azt morogta, hogy hiába dobolnak, nincs eredmény. Alig egy héttel ezeőtt valóban még csak 27 szá-
zaékig szerződtek le a kabai dolgozó parasz-
tok.

Most azonban már bővebben do-
bol a kisbíró. Veszi elő a másik teieirt papírlapot és felolvassa, hogy „vitéz” Sipos Elekre, a köz-
ség egyik legjavasabb kuákjára ár-
verést tüztek ki.

Sipos Elek (akit mellesleg Hor-
thyék nyilván nem semmiért tűn-
tettek ki a vitézi címmel) 10.027
forint OSZH kölcsönrel tartozik.
Ezenkívül több ezer forint adótar-
tozása is van és a tengerit sem
száította be teljes egészében.
1946-ban, amikor a jó forint meg-
jelent, akkor vette fel a kölcsönö-
ket. Tehette, mert ekkor meg-
többnyire kulák-igazgatóság ült a
Hitelszövetkezetben. Még a mező-
gazdasági továbbfejlesztési járulé-
k egy részével is adós a dolgozók
áramának.

Dobszó után most Szaniszló An-
ta középparaszti jegyzi meg, hogy
„nem árt ez a kuláknak, mert val-
amikor az ilyenajta kulákok ab-
ból is gazdagodtak, hogy a sze-
gény, meg nincstelen parasztoikat
eláryezték”.

Valóságos emberáradat özönlik
a gyűlésteremből az utcára. Leg-
több negyszázán voltak bent a
Szabad Föld Téli Estén. Valaki
megjegyz:

— Nagyon gyönyörű volt az,
amit Leninről mondtak. Nagyon
nagy ember lehetett az a Lenin.

Aztán a távozó emberek felől
más hangfoszlányok sziklanak visz-
sza. Egy töredékmondatból any-
nyit lehet érteni, hogy „...holnap
én is megkötöm a szerződést”.

Juhász Béláné fűrgén lépked a
fagyos, göröngyös úton. Egy üd-
vözlésre vigan átköszön a másik
oldára és megjegyzi: „Széjjeinéz-
nek a szomszédok körül. Ma olyan
ráérő időm van.”

Azért megy a szomszédokhoz,
hogy a Párt szavát elvirgye. Egyike
a legjobb kabai népnevelőknek.

Benke Sándor hasonlóan szabad
délután csinált magának. Fontos
feladat, hogy a szerződéses termel-
és sikere, ényegiege az ötéves
terv mezőgazdasági vonalon tör-
ténő megvalósítása érdekében to-
vábbadja dolgozó paraszttársainak
a Párt tanítását.

Befordul Halász Márton héthol-
das kisparaszt kapuján. Aztán fél-
óra múlva kijön és boldogan köny-
velhet el egy újabb szerződést. Az
öreg Halász Márton megértette,
hogy a szerződéses termelés igen
komoly előnyökkel jár az egyénre,
de az egész ország gazdasági éle-
tere is. Jövő évben a terményát-

tevést dolgozó parasztoik végzik,
akiket a helyi DEFOSZ jelöi szak-
iskola ára. Azonkívül az idén a
napraforgó is beszámít a termény-
begyűjtési kötelezettségbe. Halász
Márton íeli hoid napraforgóra és
egy hoid cukorrépára szerződött.

Egy héttel ezeőtt Kabán még
26 százalékos volt a szerződéses
termelés kötésének eredménye. Ma
közel hetven százalék. Mivel ma-
gyarázható ez az eredmény?

Azzal, hogy az aljasul, gyűlölet-
től izzóan suttogó, szabotáló, adó-
csaló kulákok elen Kabán komoly
formában felvették a harcot. Az-
za, hogy a Szabad Föld Téli Esték
jelentőségét megértve, teljesen
magszervezték a gyűléseket. A

Szabad Föld Téli Esték hatására
közel ötven ember kötött termelési
szerződést Kabán. Ami pedig az
egyik legjelentősebb dolog, hogy
a Párt népnevelői szétszúgarozták
a Párt felhívásait, eredményesen
kapcsolták a kabai dolgozó parasz-
tok jelentős részét a tervgazdál-
kodásba, a szocializmus építésébe.

A kezdeti laza munka után Ka-
ba község öszintén nekivágott a
nehézségeknek és győzött. Még
nem első Hajdú megyében a szer-
ződések kötésé területén, de az
egy héttel ezeötti eredményekhez
képest nagy az előrehaladás. Nem
kétséges, hogy a további fokozott
munka további nagyszerű eredmé-
nyeket hoz.

Gyémántnál

keményebbre edzik az acélt

A moszkvai Automobil-
Technologiai Kutató Intézet-
ben új eljárást dolgoztak ki,
amelynek segítségével az acél-
felületek a gyémántnál kemé-
nyebbre edzhetők. Az új ed-
zési módszer nitrogénnel tör-
tenik. Az acélfelületek nitro-
génnel történő edzése közis-
mert ugyan, az viszont már
kevésbé ismeretes, hogy ily-

módon nemcsak a lehető leg-
nyobb keménységűvé vátik
az acél felülete, de igen ma-
gas nyomáseszűtségek is létre-
jön benne. Így a nitrogénnel
való kezelés a keménységén-
kívül a szilárdságot és a rez-
gési igénybevételrel szembeni
ellenálló képességet is emeli
és ez quakran fontosabb, mint
a nagy felületi keménység.

Égész sor szovjet nagyüzem teljesítette már az ötéves tervet

Napról-napra szaporodik a
Szovjetunióban azoknak az
ipari vállalatoknak száma,
amelyek korábbi időpontban
teljesítették a háborúutáni öt-
éves terv előírányzatát.

Moszkvában és Moszkva kör-
nyékén már többszáz ilyen vál-
lat van. Ezek közé tartozik a
szovjet főváros leghatalmasabb
gépgyártó üzeme, a Borec vál-
lat. Ez az üzem az év eleje
óta már kétszer annyi gépet és
gépi felszerelést gyárt, mint az
ötéves terv első évében. — A
munka termelékenysége 80
százalékkal emelkedett. Ezeket
a kimagasló sikereket az új
technika és a helyes módsze-
rek alkalmazásával érték el. A
napokban az egész moszkvai
kerület ipara befejezte már az
ötéves tervet három év, kilenc

hónap és három nap alatt. Ha-
sonló eredményeket jelentenek
a Szovjetunió minden részéből.
Az Ural vidékén, a szarovszki
kohótelep kohó- és hengermű-
vei már szintén teljesítették az
ötéves tervet. Nyizny Tagil-
ban húszezer sztahanovista
munkás tett már eleget az öt-
éves normának. A Don-medén-
ce bányákban és gyáraiban 15
ezer sztahanovista munkás
szintén korábbi időpontban tel-
jesítette az ötéves termelési
előírányzatot. Esztországban
ötvonnél több vállalat ért el
hasonló eredményt. A lett, lit-
ván és más szocialista szovjet
közirtársaságok számos vállalata
szintén eleget tett már az öt-
éves terv termelési előírányza-
tának.

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS

Bolsevik szervezettség a munkában

A „Pravda” cikke

„Meg kell érteni, hogy a Párt,
a szovjet, gazdasági és minden
más szervezettségnek és vezetők-
nek ereje és tekintélye példátlan
arányban megnövekedett. Es ép-
pen mert erejük és tekintélyük
példátlan arányban megnövekedett,
az ő munkájuktól függ minden,
vagyis csaknem minden.” (Sztá-
lin.) E tanításból kivilágik, hogy
az építőmunka sikere döntő mér-
tékben a helyes vezetésen múlik.

A kommunista építőmunka sike-
rei egyre szaporodnak. A Bolsevik
Párt bensőséges kapcsolata a nép-
rel napról napra szélesedik, erősö-
dik és ezzel egyidejűleg állandóan
emelkedik a szovjet emberek szer-
vezettsége, fegyelme a termelő-
munkában. A szovjet emberek
nagyszerű bolsevik tulajdonságai
megnyilatkoznak abban az önfel-
áldozó harcban, amelyet a sztálini
ötéves terv határidő előtti teljes-
téséért vívnak.

A szovjet ipar élenjáró vállal-
tai már teljesítették az ötéves ter-
vet, ugyanigy a mezőgazdaság dol-
gozói. De bármilyen nagyok a si-
kereik, a bolsevikik nem elégsze-
nek meg az elért hata-mas erd-

ményekkel. Feladatuknak tartják
a színter nélküli előrehaladást,
eredményeik megsokszorozását. A
Párt ennek eléréséért szükséges-
nek tartja a munka színvonalának
emelését, a munka szervezettség-
ét és pontosságát. Mindezek mel-
lett az önelégűtség és elbizako-
dottság megnyilvánulásainak kiir-
tását.

Állandóan tudatosítja a dolgo-
zókat, hogy a vezetés művésze-
ténemekelőtt abban áll: a vezetők
lássák meg előre azokat a nehé-
zségeket és akadályokat, amelyek
zavarhatják vagy lassíthatják a
fejlıdést. Erőiket csak így állítat-
ják idejében harcba. A vezetők kö-
telessége az is, hogy ne tőrjék a
zökkenőket, küszöböljék ki a vesz-
teget és ezzel biztosítsák az elő-
rehaladást.

Nagyon fontos a végrehajtás jól
magszervezett ellenőrzése. Csak
közvetlenül a helyszínen történő
tanulmányozás nyújt lehetőséget a
munkamenet helyes kiértékelésére.
Nagyon helytelen, hogy a konkrét ve-
zetést gyakorló, igen sokszor tesze-
leges illesekkel, tanácskozásokkal
helyettesítik.

HIREK

A Debreceni Erdőgazdasági NV felemelte az iparifa termelést

Ötéves tervünkben tervbe-
vett hatalmas építkezéseknél
igen nagy szükség van az
ipari fára, termelésének tehát
igen nagy gazdasági jelentő-
sége van.

A Debreceni Erdőgazdasági
NV az iparifa termelése terén
igen szép eredményt ért el,
mert az új termelési évben a
termelés 50 százaléka már

iparifa volt, míg az előző év-
ben csak 36, két esztendővel
ezeőtt pedig 21 százalék volt
az iparifa termelése. Az 50
százalékos eredmény azt je-
lentí, hogy jobban vigyáznak
a kitermelésnél, kevesebb a
selejt és ezzel javult fel az
iparifa termelése 50 száza-
lékra.

Várható időjárás: Mérsékelt
keleti, dékeleti szél. Északon,
északkeleten keves, nyugaton
és délen több felhő. Ott eset-
leg kisebb havazás. Többfelé
reggel köd. A hideg kissé mér-
séklődik.

A Vagonyárban a Magyar
Szabadságharcos Szövetség
szombaton délután három órai
kezdettel zászlóavató ünnepsé-
get rendez, melyre az üzemi
szabadságharcosok szeretettel
várják a debreceni üzemek
szabadságharcosait és dolgozóit.
Az ünneppéggel kapcsolato-
san kultúrműsor is lesz, az
üzemi dalárda, zenekar és a
kultúrgárda közreműködésével.
Belépődíj nincs.

A hajduböszörményi járás-
bíróóság elnökévé nevezték ki
dr. Magi László törvényszé-
ki bírót, aki a debreceni mun-
kásbíróóság és népbíróóság Kü-
löntanácsának elnöke volt.
Magi László a jövőhéten fog-
lalja el új állását.

Feljelentést tett a rendőrsé-
gen Tóth József hajduhadházi
állomásfőnök, hogy ismeretlen
tettes névtábla nélküli kerék-
párját ellopta. A rendőrség
nyomoz a kerékpártolvaj után.

A Magyar Szabadságharcos
Szövetség vasárnap délután öt
órai kezdettel műsoros kultúr-
délután rendez a Magyar-
Szovjet Társaság nagytermé-
ben. A kultúrműsor keretében
Debrecen legjobb dalárdái, kul-
túrgárdái és zenekaraj szere-
pelnek majd. A Szabadsághar-
cos Szövetség erre a műsoros
délutánra meghívja Debrecen
város dolgozóit és Szabadság-
harcosait. A műsor után tánc,
belépődíj két forint.

Feketén vágta le sertését
Dózsa László fancsika kulák.
A feketén vágó kulák ellen a
rendőrség megindította az el-
járást.

Felakasztotta magát Berta
Ferencné szül. Miló Róza
41 éves asszony. Debrecen,
Csapó utca 63 szám alatti laká-
sában.

Hármas karambol zajlott le
a Kossuth utca és a Sass utca
sarkán. Teherautóval akart be-
fordulni egy Kossuth-utcai
épület kapuja alá Kókuti Lajos
gépkocsivezető, amikor elűtö-
te Teremi Ferencné Halápi lak-
kos szekerét. A lovak a köz-
ledő vilámostól megbokrosod-
tak és így kerültek az autó elé.
Az összeütközés következtében
Tereminé combját törte, a ko-
csiban ülő kisfiú pedig kiesett
a köveztetre, de a véletlen sze-
rencse folytán semmi baja
nem történt. A szerdai tárgya-
láson kiderült, hogy sem a
gépkocsivezetőt, sem a villa
moskocsivezetőt nem terheli
vád. Az államügyész a vádat
elejtette, a bíróság pedig meg-
szüntetett határozatot hozott.

Fájdalommal tudatjuk,
hogy
özv. Sziágyi Mihályné
szül. Toth Izabella
91 éves korában elhunyt. Te-
metése csütörtökön d. u. 3 óra-
kor lesz a Köztemető III. ra-
vatalozó területén, Gyászolják:
gyermekel, Mihály és Erzsé-
bet családtagok, egyet-
en tes vére unokái, dédunokái és
ki erjedt rokonai. Lakás:
Lehel-u. 19. (előbb Meszéná-u.)

Berta Ferencné
szül. Miló Róza
41 éves korában váratlanul el-
hunyt. Temetése pénteken
délután fél 3 órakor lesz a
Köztemető III. B) ravatalozó
területén. Gyászolják: báno-
s férje, gyermeke, testvérei, só-
gorai, sógoronöl, keresztá-
nyai és kiterjedt rokonsága.
Lakás: Csapó-utca 63. szám.

Tolvaj Istvánné
szül. Rezes Eszter
64 éves korában elhunyt. Te-
metése pénteken délután 3
órakor lesz a Köztemető III.
ravatalozó területén. Gyászol-
ják: báno-
s férje, gyermeke, testvérei, só-
gorai, sógoronöl, keresztá-
nyai és kiterjedt rokonsága.
Nyil-u. 37.

Mély fájdalommal tudat-
juk, hogy
id. Páskuty József
férj szabomosa
56 éves korában elhunyt. Te-
metése szombaton délután 3
órakor lesz a Köztemető II.
A) ravatalozó területén. Gyá-
szolják: báno-
s felesége,
gyermekel, menye, unokája,
tes vérei és kiterjedt rokon-
sága. Lakás: Keresz szegny.
47. szám, (Gyásznap helye-
se.

MOZI

APOLLO:
4, 6, 8 órakor.
MA MÉG
**Senki nem tud
semmit**
HOLNAP: ezek beszűnek
már a remek esch vigjáték-
ról!

VIG:
4, 6, 8 órakor:
Prága feisz. baduás előtti
napjai!

Néma barikád
10-48. Állami Nagyját
nyert esch film.

METEOR:
Fél 4, fél 6, fél 8 órakor:
Kaaagóost!
E lengyöl vigjáték bebizo-
nyítja, hogy a napopas
már nem

KINCS

Eredmények és tervek a kisszepezi TSZCS-nél

A termelőcsoportok és gépállomások első országos értekezlete iránt igen nagy az érdeklődés. Különösen a termelőcsoportok tagjai kísérik nagy figyelemmel a tanácskozási munkát. Ezeröttszáz termelőcsoport új utakon járó dolgozó paraszttal beszámolnak a tanácskozáson az elért eredményekről, de még inkább a követendő útról, melyen a világ legfejlettebb mezőgazdaságának, a Szovjetunió mezőgazdaságának példája lelkesíti őket.

A debrecen-kisszepezi termelőcsoport irodájában a munkacsoportok vezetői, az elnökök és a könyvelők a januári munkapontokat számolgatják, de közben egyre visszatérnek a reggel megkezdett beszélgetésre, az első országos értekezletre.

A mi útunk a szocializmus építésének útja, nagyon jól beszélt arról Keresztes Mihály államtitkár elvtárs — mondja Kompár Sándor, a csoport elnöke. — Sokat haladtunk előre ebben a csoportban is. Eleinte csak a családok voltak a tagok és most már egyre jönnek a családtagok is.

A csoport egyetlen jószággal kezdte és most, egy évi munka után már 84 szarvasmarhája, 54 sertése, 13 igaz állata van a csoportnak.

A termelésben is bebizonyítottuk, hogy többet termelünk, mint a környéki egyénileg gazdálkodó kisparaszrok. Borsóból 50 százalékkal volt több a termésünk, mint a szomszédoknál.

— Arról is kell beszélni, hogy a dolgozóknak mennyivel jobb a jóléte, mint amikor a kulák kihasználta — szól közbe Varga Lajos, a volt gazdasági cseléd. — És a csoportban,

ez évben 22 mázsa búzát, 17 mázsa csövestengerit, 15 mázsa burgonyát kerestem és készpénz kerestem 10.200 forint volt.

Három leányom is dolgozott tavaly, de az idén még egy leányom és egy fiam jön be a csoportba. A jó eredmény megmozgatta azokat, akik kívülről figyelték, hogy milyen is lesz a munka vége. Eddig már tíz új tagja lett a csoportnak.

— En is most lettem a csoport tagja — mondja Kovács János — nem rabjal, hanem a gazdái vagyunk a földnek és mint a szovjet paraszrok saját magukénak tekintünk itt mindent. Ez a gazdaság a miénk.

Öröm sugárzik arcán, ahogyan ezeket a szavakat mondja. Boldog, hogy tagja lehet a termelőcsoportnak.

Nagy utat tettek meg idáig, sok volt a nehézség, de most már egyenesen vannak. Tavaly még sok veszélyesség volt a munkaegység körül. Az idén nem lesz zavar, mert van munkaegységkönyvük, van szervezeti szabályzatuk, minden kérdésre azonnal választ tudnak adni.

Jól megszervezték a munkát is, külön brigád dolgozik az állatok körül, külön brigádja van a növénytermesztésnek. Az egyik brigád istállót épít, a tehénstájnánál Bana István megjavította a tejhozamot. Most már az asszonyok is egymás után jönnek a csoportba. Eddig is voltak, Oláh Róza propagandista, Domokos Róza, aki most tért vissza két és fél hónapos könyvelői tanfolyamról, Csonka Lászlóné, aki a csoport elnöke és párttitkár is egyben.

Elkészültek az asszonyok „fogadására”, berendeznek egy

**OLVASD,
TERJESZD**

„NÉPLAP”

napközi otthont, ahol vigyáznak a gyermekekre, míg az anyjuk a földet dolgozik. — Az EPOSZ csoportot is megszervezték.

Az EPOSZ önkéntes munkával kultúrtermet rendezett be és a munkába bevonják a környéken lakó parasztfiata-

lokot is.

Felszámoljuk itt magunk körül a maradiságot, építjük a szocializmust.

Igy beszélnek terveikről a szépezi termelőszövetkezetben, így készülnek, hogy minél jobban kihasználják részüket az ötéves tervben reájuk háruló munkából.

A „Vörös Proletár” agitátornője példát mutat, a bútorgyári népnevelő követi a példát

Szavkina elvtársnő a moszkvai „Vörös Proletár” gyár dolgozója népnevelő és ezt a munkáját is igen komolyan veszi, tudja, hogy az agitációs munkában komoly jelentősége van. Tudja, hogy az agitátornak nemcsak szóval, de tettel is meg kell mutatnia, hogyan kell harcolni a sztálini terv teljesítéséért. Szavkina elvtársnő a múlt évben havonta hathavi normát teljesített és három szakmát sajátított el. Ő a Komszomol ifjubarigád vezetője, s ebben a szelvényben tanítja brigádja tagjait is. A brigád egyik tagja például változó eredménnyel dolgozott. Egyik napon 120 százalékra teljesített, míg a másik napon csak 95 százalékat ért el.

Szavkina elvtársnő sokat gondolkodott ezen. Tanulmányozta a hullámzás okát és megállapította, hogy ez a rossz munkamódszer, a munka rossz megszervezésének következménye. Az is kiderült, hogy a brigádtag munkapadjaikhoz nem egyforma alkalmatosságokat adtak. Szavkina elvtársnő megbeszélést tartott a munkásokkal és a mesterekkel s ezt a hibát rendezték. Ennek kijavítása után a brigád minden tagja kitűnően dolgozott, s egyetlen egy sincs, aki ne teljesítene a vállalt feladatokat.

A falon, éppen az ablak mellett nagy tábla mutatja, hogy a Haj-

lított Bútorgyár fényező műhelyében dolgozó munkásoknak egyenként mit kell elvégezniük az ötéves terv sikeres végrehajtása érdekében. Kovács Imréné elvtársnő délután munka után éppen ezt nézi. Nézi a kis piros vonalat, mely mutatja a teljesítményét. Ez a kis vonal már túlhaladta a mai napot, de túlhaladta a holnapot és a holnapotán is. Kovács Imréné elvtársnő 20-án már elvégezte a 24-re eső munkáját. Versenyben önmagával. Kovács Imréné népnevelő, s éppen úgy, mint a „Vörös Proletár”-ban Szavkina elvtársnő, nagyon jól tudja, hogy az agitációs munka legeredményesebb formája az, ha a termelés emelésében elől jár, ezzel is példát mutatva a többieknek.

De Kovács elvtársnő nemcsak ezt teszi. Munkamódszerait átadja a társainak. — Termelj többet és jobbat, az ötéves tervet építed le. Tudod, mit kaptál a három éves tervtől. Az ötéves terv még többet ad az egész országnak, meg neked is.

Ezeket mondja társainak, meg azt is, hogy munkájukat gondolkozva végezzék, sokkal jobban megy a munka, sokkal gyorsabb, sokkal eredményesebb. Kovács Imréné úgy érzi, kitűntette őt a Párt azzal, hogy népnevelő lett s szemináriumon képezi magát, hogy ennek a megbízatásnak megfeleljen.

— Sok mindent kellene még ta-

Rákosi elvtárs másfél esztendővel ezelőtt a kecskeméti beszédében megmutatta a dolgozó parasztság előtt az utat, a társas gazdálkodás útját és azóta állandóan figyeli termelőszövetkezeti mozgalmunk fejlődését. Ennek a fejlődésnek egyik igen fontos állomá-

sához érkezünk el most, amikor megtartottuk a termelőcsoportok és gépállomások küldötteinek első országos tanácskozását.

A tanácskozásra megyénk-ből a következők utaztak Budapestre: Molnár János Elep, Tóth Sándor Ebes, Fórián Béni Püspökladány, Szamiszló László Nádudvar, Halmi Gábor Nánás, Tóth József Egyek, Lovas Antalné Haidúböszörmény, Juhász Ferencné Balmazújváros. A gépállomásvezetők közül Józsa István, a nánási gépállomás vezetője vett részt a tanácskozáson.

A küldöttek visszatérve Budapestről, részletes beszámolóikkal tájékoztatják a dolgozó parasztságot, termelőcsoportokat, gépállomásokat az első országos értekezleteken történekről.

Bolgar szindarabot mutattak be Prágában

A napokban mutatták be a prágai Nemzeti Színházban Zsidarov bolgar színműről és költő „A könyörületes könyvek” című darabját. Ez volt az első bolgar dráma, amely a prágai Nemzeti Színházban színpadra került.

Kis részletek

a nagy terorból

Az ötéves terv keretében 10 új gépállomás épül a megyében s több helyen a meglévő gépállomási épületeket kibővítik. Nádudvaron, Püspökladányban, Sámsonban, Vámospercsen, Haidúböszörményben traktorszínkekkel, gépszínkekkel és ipari lakóépületekkel bővítik ki a gépállomásokat. Ezek a munkák hamarosan el is készülnek.

Távolabbi terv, de még ebben az évben megvalósul, hogy Kabán, Szoboszlón, Hajdúszovátán és Földesen is új gépállomás-épületek, illetve épületpótlások létesülnek.

Nádudvaron és Hajdúnánás határában Tedejen befejezéshez közeledik a dohányszárító építése. Az épületeket rövidesen átadják rendeltetésének.

Az utolsó simításokat végzik a balmazújvárosi egészség-ház és bölcsőde munkálatainál. Az ötéves terv első hónapjában Balmazújváros egészség-házát és gyermekbölcsődét kap. Már csak a belső munkák vannak hátra és a legközelebbi napokban meg is nyílik az újjáépített egészség-ház és gyermekbölcsőde. Ugyancsak egészség-házát kap Földes köz-egészségház.

A Megyeházán belső átalakítási munkához kezdenek a napokban. A megyék egyesítésénél feltétlenül szükség lesz több helyiségre. Tervezték, hogy a közeljövőben az udvari szárny két emeletet kap.

Püspökladányban a Hamvas-Gatai áll. Általános iskolának készül a melléképülete. Az iskolát az ősszel hozatták rendbe s most kibővítik egy melléképülettel. Ugyancsak kibővítik egy tanterem hozzá-talással a fülöpi állami iskolát is. Ez a munka már befejezéshez közeledik.

MAXIM GORKIJ:

„Egyszerű, mint az igazság”

(Reszlet a „Lenin” c. műből)

...Itt vagyok az Oroszországi Szociáldemokrata Párt kongresszusán. Persze, hogy ünnep volt ez.*

De ünnepélyes hangulatom csak az első ülésig tartott — amíg ki nem tört a vita a „napirend” kérdéséről. A vita vadsága hideg zuhanyként zúdult rám, nemcsak azért, mert éreztem, hogy milyen élesen szakadt a párt reformistákra és forradalmárookra — ezt már 1903 óta tudtam —, hanem azért is, mert láttam, hogy mennyire gyűlölik a reformisták Lenint. Ez a gyűlölet átjárta beszédeiket és úgy buggyant ki szavaikból, mint a nagy nyomás alatt álló víz a régi tűzfalcsőből.

Es ime, Vladimir Iljics gyors léptekkel a pódiumra sietett és ezt mondta: „Elvtársak!”

Előrenyújtott keze és kissé leemelt tenyere, mely mintha minden szót mérlegre tett volna, visszautasítva az ellenfél irázisait, nyomós érvekkel helyettesítve azokat, bizonyítékokkal, hogy a munkásszótálynak joga és kötelessége saját útját járni és nem a liberális burzsoázia mögött, sőt nem is vele egy sorban haladni — mindez rendkívüli volt és mindezt Lenin valahogy nem a saját nevében, de tényleg a történelem akaratából

mondotta. Beszédének tömörsége, befejezettsége, közvetlensége és ereje, ő maga ott a pódiumon — mindez olyan volt, mint valami klasszikus mű: minden a helyen benne és semmi se fölösleges, semmi cicoma és ha van is, nem látszik, mert annyira természetes és szükséges, mint az arcon a két szem, a kézen az öt ujj.

Ami az időt illeti, Lenin kevesebbet beszélt, mint az előző szónokok, de ami a benyomást illeti, sokkal többet; nemcsak én éreztem ezt, a háttam mögött lekesen sutogták:

— Tömören beszél!

Néhány munkás, aki most látta először Lenint, a Hyde-parkban Leninnel a kongresszuson tanusított viselkedéséről beszélgetett. Valamelyik a következő jellemző szavakat mondotta:

— Nem tudom, lehet, hogy itt Európában a munkásoknak van még más ilyen okos emberük is. Bebel, vagy más valaki. De, hogy volna még egy olyan, akit én azonban így megszeretnék, azt nem hiszem!

Egy másik munkás mosolyogva hozzáfűzte:

— Ez a mi emberünk!
— Plechánov is a mi emberünk — hangzott az elengetés.

A felet fejtér taláta a szöveget: — Plechánov tanítónk és a mellett úr, de Lenin: vezérünk és elvtársunk.

Egy fiatal munkás tréfásan megjegyezte meg:

— Plechánovot szorítja a kabátja.

1918 őszén megkérdeztem Dimitrij Pavlov szormovoi munkást, hogy véleménye szerint melyik Lenin kiemelkedőbb jellemvonása.

— Az egyszerűség. Egyszerű, mint az igazság!

Ezt úgy mondta, mint amit jól átgondolt és régén megállapított.

Tudvalevő, hogy az embert a legszigorúbban saját beosztottjai ítélik meg. De Lenin sófője, Gil, aki sokat tapasztalt ember, ezt mondta:

— Lenin rendkívüli ember. Ilyen nincs több. Viszem egyszer a Mjasznickaja utcán, nagy a forgalom, alig tudom vezetni a gépet, félek, hogy összezúzzák, tükkölk, nagyon izgatott vagyok. Ő meg kinyitja a kocsi ajtaját, a kocsihágcsóján keresztül hozzám kapaszkodik — minden percben érthető valami jármű — és azt mondja: „Kérem, Gil, ne idegeskedjék, csak vezesse a gépet, mint a többiek.” — En régi sófőr vagyok, én tudom, hogy iyet más nem tesz.

Nehéz visszaadni, megrajzolni azt a természetességet és hajlékonyságot, amellyel minden benyomása egy mederbe ömlött.

Gondolat, mint az iránytű mutatója, mindig a dolgozó nép osztályérdekei felé fordultak.

